

Školitelský posudek disertační práce Jana Géryka „Právo, pokrok a časový rozměr politiky“

Předložená disertační práce jen nejen rozsáhlá, ale také důkladná a originální. Díky víceoborovému vzdělání svého autora, jeho sečtělosti a přemýšlivosti umně propojuje světy filosofie, sociální teorie a práva. Jelikož se sám literárně pohybuje na oborovém rozhraní, dobře vím, že je to nevděčné, protože autor může být ostřelován z různých stran, které mu vytýkají, co vše „z jejich kuchyně“ opomněl. Přesto, či právě proto, mám za to, že *Gérykovo* dílo je pozoruhodné. A to nejen syntetickou perspektivou, nýbrž i substantivním uchopením tvaru stávající dynamické společnosti (společnost úzkosti, pozdně moderní, postnarrativní...) již zkoumá především prismatickým časem a časovostí. Právo, ač explicitně přítomné jen v menší části textu, je ve skutečnosti jeho všudypřítomným rámcem: jak totiž může fungovat v podmínkách lišících se tak moc od těch, s nimiž bylo konfrontováno po velkou část své existence? Je to jiná dimenze uvažování o právu jako situačně podmíněném, která se v mezinárodním právu vyjadřuje klauzulí *rebus sic stantibus*.

Doktorand samostatně rozvrhl strukturu práce, při výběru autorů a dílčích témat se pozitivně projevila volba konzultanta, který nebývá u disertačních prací na zdejší fakultě příliš častý, ale u takto koncipovaného díla byl velmi užitečný. Zřejmě i díky tomu čítá seznam literatury v češtině a angličtině 20 stran. Cizojazyčné texty vesměs pocházejí od evropských autorů, což není při reflexích tohoto typu bez významu.

Nevybavuji si žádnou z disertačních prací, nad jejichž vznikem jsem dohlížel, k jejichž pracovním verzím bych formuloval méně připomínek formálních i obsahových. Doktorand přesně věděl, co, jak a proč chce psát. Přesvědčil mne o tom při pravidelných konzultacích, čtenáře má možnost přesvědčit nyní. Svě autory dobře zná, důkladně je reprodukuje, kriticky hodnotí, navazuje na ně. Cituje korektně v impozantním počtu více než 800 poznámek pod čarou. Jinak běžnými překlepy se nevyznačovaly dokonce ani pracovní verze kapitol. A co se sdělnosti textu týče, třeba říci, že si *Jan Géryk* vypiloval svébytný literární styl. Jeho jazyk prapůvodně býval ještě mnohem komplikovanější a pro nezasvěcence málo přístupný. Mám-li na jeho odborném rozvoji vůbec nějakou zásluhu, je to upomínání na čtenáře a posluchače méně zorientované ve slovníku jemu blízkých autorů a teorií.

Po mém soudu završuje *Jan Géryk* své doktorské studium, jehož součástí byla i výuka politologie, studijní a konferenční cesty do zahraničí, jakož i spolupořádání mezinárodních

konferencí v osvědčené dvojici s *Petrem Aghou*, velmi důstojně, knihou, jež si již našla svého nakladatele. Jsem tomu velmi rád.

V Praze dne 30. srpna 2022

prof. JUDr. Jan Kysela, Ph.D., DSc.